

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/16433.**

Benyújtás dátuma: **2021-06-02 11:03**

Parlex azonosító: **12NMIK8T0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Magyar Zoltán (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az interpelláció címe: **"Miért hagyják magukra a méhészeket? "**

Tisztelt Miniszter Úr! Túlzás nélkül állíthatom, hogy borzasztóan elkeseredettek a magyar méhészek. Az elmúlt év minősíthetetlenül rossz volt, az ideit még értelem szerűen nem lehet tudni, de a jelenlegi helyzet nagyon rossz évet valószínűsít. A méhész családok az utolsó tartalékjaikat élik fel, különösen azok vannak rossz helyzetben, ahol a méz adta a fő vagy akár az egyetlen bevételi forrást. Idén a példátlanul hosszú téli időjárás és tartós fagyok, borzasztó károkat okoztak a méhállományban és az akác virágzása is jelentős, mintegy 90%-ban elfagyott. Az akác esetében a kora tavaszi virágzás adná a nektár java részét, emiatt idén hiánycikk lehet az akácmézből. A méhészek számára reményt még a másodvirágzás adhat, akkor talán tudnak majd nektárt pergetni a kaptárakból, de ehhez ideális időjárásra lenne szükség. Ráadásul ez már az ötödik szezon, amiben az akác hozama nagyon alacsony, ami azért igazán jelentős probléma, mert ez a típusú méz adja a méhészek bevételeinek zömét.

Tehát a már most láthatóan katasztrofális termés mennyiségét nem fogják emelni az áthúzódozó készletek. Mindezek az árakat is emelték, a vásárlóknak pedig sokszor nagyon nem mindegy mennyit fizetnek a termékekért, így fordulhat elő az is, hogy az olcsóbb, import termék után nyúlnak a polcon. Az akácméz esetében azonban más a helyzet, hiszen a jóval drágább import mézek kerülhetnek a polcokra a magyar akácméz helyett. A méhészeteket ráadásul nemcsak a rossz időjárás sújtja, de egyre rosszabb a helyzet a nemzetközi piacon is, mert az olcsó import áru, a kínai és az ukrán méz fokozatosan kiszorítja a polcokról külföldön és itthon is a minőségi magyar mézet. Ráadásul a korábban legnagyobb exportőrünknek számító Németországban 50%-kal megnőtt a hazai méhészetek száma, így ott is csökken a magyar méz iránti igény. Ehhez jön még az a tényező, hogy megnőtt az ukrán méz szerepe is a piacon, elsődlegesen az Európai Unió mézexportját írva át, a magyar mézhez képest ugyanis jóval olcsóbb áron kínálják.

Mindezeket a tényezőket az sem tudja érdemben ellensúlyozni, hogy a magyarok mézfogyasztása évről-évre növekszik. A magyar méhészek tele vannak jogos panasszal, hiszen ez a sorozatos kudarc, ami az utóbbi időben éri a méhészeket, az már nehezen viselhető el. Nem is csoda, hiszen rettentő sok munkát fektettek bele, és nincs meg az eredménye. Ezt fájdalmasan élik meg a méhészek, hiszen ennek komoly anyagi vonzata is van. De a mérgezések mellett sem mehetünk el szó nélkül. Helyi méhészek jelzései alapján több virágzó és virágzás előtt álló repcetáblából is mintát vettek a Baranya Megyei Kormányhivatal növényvédelmi szakemberei. A vizsgálatok célja az volt, hogy megállapítsák, az adott növényállományok kockázatot jelenthetnek-e a beporzó rovarokra, méhekre. A Nébih laboratóriumi eredményei és kockázatbecslése alapján öt esetben kellett a hasznos rovarok védelme érdekében elrendelni a növények megsemmisítését. A kimutatott növényvédőszer-maradék egyértelműen szabálytalan növényvédelmi technológia eredményeként jelenhetett meg. A kiszántott repcének, olyan magas volt a növényvédőszer tartalma, hogy az egész táblát el kellett pusztítani, ami pedig még szomorúbb, hogy az Európai Unióban is tiltott permetszert használtak. Nem csak a méhészeknek okoztak volna ezzel kárt, nem csak a méhek pusztultak volna ki, hanem ez az anyag az azt lemosó esővíz miatt bejutott volna a talajvizekbe, onnan pedig bekerülhetett volna az állatok szervezetébe is. A túlzott vegyszerhasználat hatására a méhcsaládok egy helyben toporognak, nem fejlődnek és egy jellegzetes mozgást végeznek: sétálnak. Ez azt jelenti, hogy röpképtelenek lesznek, a torizmuk lebénul, csak ugrálnak a fűben. Fájdalmas ezt végignéznie egy méhésznek, hogy a saját méhe így múlik ki. Ráadásul nem egy-két darabról beszélünk, hanem családokról. Épp ezért van, hogy a kaptárak egy ilyen eset után kiürülnek, elnéptelenednek.

A felsorolt példákban is kitűnik, hogy a magyar méhészek keményen dolgoznak és megpróbálnak mindent, hogy talpon maradjanak. Azonban érdemi kormányzati segítség nélkül ez nem sikerülhet. Kérem, hogy válaszában ne a kaptárankénti 1000 forintos támogatással védekezzen, hiszen ennél most sokkal nagyobb a baj.

Mindezek alapján kérdezem Tisztelt Miniszter Urat, hogy miért hagyják magukra a magyar méhészeket? Mit tesznek annak érdekében, hogy ne tűnjön el ez a szakma és végső soron a magyar méz véglegesen?